

—i a pesar de la anguniosa situació en que es troben— a aquest homenatge general.

Així, doncs, els fidels seglars han de tenir-hi encara més interès i més entusiasme, bo i fent-se càrrec que es tracta de l'homenatge al Pastor espiritual i als seus principals ministres qui donaren llur vida per la fe, la moral i la civilització cristiana del poble.

Ara que tothom reconeix la desmoralització actual dels costums públics i tothom se'n plany, si volem de debó el millorament i la recristianització del poble, hem d'aprofitar les lliçons d'aquests nostres grans Pastors i mestres tan plens d'heroïsmes, com quan per a donar exemple de compliment dels manaments, tot anant al suplici refusaren una beguda reconfortant que els cristians els oferien, dient Sant Fructuós: «Ja us ho podeu entornar, perquè encara no és hora de poder trencar el dejuni».

Com ha d'ésser el nostre homenatge

Ara, doncs, és l'hora importantíssima de que els fem un digne i general homenatge cooperant-hi amb el donatiu, gros o petit, que ens permetin les possibilitats de cadascun de nosaltres,—per insignificant que sigui,—i així donarem a conèixer al poble la glòria antiga d'aquests nostres celeberrims màrtirs i restaurarem l'esplendor del seu culte.

Afortunadament, a la Catedral de Tarragona aquests nostres Sants hi tenen dedicada una capella que sembla construída a posta per a ésser dipositària d'aquest venerat sepulcre. Es una obra d'en Pere Blay, el celebrat arquitecte del Palau de la Generalitat de Barcelona. Sota l'ara mateixa s'hi obrirà una petita cripta capaç per a retenir les quatre parets que formen el sepulcre dels màrtirs, en el qual s'hi posaran les relíquies que es veneren en la Catedral. En els plafons de la capella hi escaurien molt unes decoracions al fresc representant els passatges més emotius del suplici dels nostres grans màrtirs.

Oportunitat

I ara, precisament, que la clerecia de la nostra Pàtria és tan maltractada i perseguida, el millor que podem fer és l'homenatge a aquests seus insignes antecessors màrtirs. I aqueix homenatge ha d'ésser general; al menys, de tota la Província Eclesiàstica, per tal de correspondre a l'amplíssima generositat d'amor i d'intercessió d'aquests grans Sants en favor de tothom, com ho demostra aquella escena de les actes del llur martiri en la què es diu que quan ja eren portats cap al suplici, un cristià, agafant la mà de Sant Fructuós li pregava amb molta insistència que es recordés d'ell quan ja fos al cel, i Sant Fructuós, fent-se sentir de tothom, li respongué amb una gran dignitat: «Es necessari que em recordi de tota l'Església Catòlica extesa de l'orient fins a l'occident». Resposta famosa, molt lloada per Sant Agustí qui en feu aquest comentari: «No rebutja pas ningú aquell qui prega per a tots; cap membre no queda descuidat per aquell qui fa oració per a tot un cos».

Per tant l'agraïment que li hem de tenir ha d'ésser també general, i com a súplica permanent a la seva poderosa intercessió en favor nostre, els noms de totes aquelles persones qui amb els seus donatius hauran contribuït a aquest homenatge, inscrits en un pergami d'honor, seran perpetuament dipositats a dins ma-

LA CALEFACCIO SISTEMA "TOMAS"

DE CLOSCA,
SERRADURES
I REMOLTA

DE, 15 17 I 30 DUROS

Es la més pràctica i econòmica de totes les
conegudes i obtindrà la temperatura desitjada

ENCARREGUI-LA
RAPIDAMENT A
ROBERT CUSIDO
VALLS

teix d'aquest venerat sepulcre. No podem dubtar que no hi haurà qui no vulgui contribuir a aquest bellíssim homenatge de Fe i de Pàtria.

Per la Comissió
MIQUEL VILATIMÓ, Canonge

50 ANYS ENRERA

De "El Eco de Valls"

Dia 10 Gener de 1886

El viernes último por la mañana llegaron a esta algunas Hermanitas de los pobres con el objeto de fundar un Asilo en nuestra ciudad. Se hospedaron en casa de D. Ramon Cosidó y acompañadas mas tarde de los señores Alcalde, Cura-regente, Rdo. D. José Cosidó y algunos socios y socias de S. Vicente de Paul pasaron a la casa de D. Ramon Coll, sita en la calle de los Médicos, donde debia instalarse el Asilo como asi se hizo despues de los rezos y ceremonias de costumbre.

Se declaró patrona a Ntra. Sra. de la Candela.

La Hermanita Clementina del Sto. Rosario tiene el cargo de Buena-Madre de estas religiosas, siendo acompañadas a esta ciudad por la Visitadora General la Buena-Madre Celestina José.

TEATRO

El domingo último se celebró en nuestro teatro la anunciada función a beneficio del notable primer actor D. Joaquin Coello y a la que concurren los distinguidos escritores don Federico Soler y D. Alberto Llanas, autores respectivamente de las dos obras puestas en escena. El teatro se hallaba ocupado por entero de una selecta concurrencia que con el mayor silencio e interés saboreó las innumerables bellezas de que se halla cuajada la primera de dichas producciones, *La ratlla dreta*, coronando a me-

nudo con estrepitosos aplausos las sentidas y bellas situaciones en que la obra abunda. Despues de la magistral descripción que de la vista de la causa hace el joven abogado *Albert*, se obligó a salir dos veces al palco escénico el señor Soler, como asimismo otras dos al final del segundo acto entre aplausos atronadores. Concluido el tercer acto, se tributó al Sr. Soler una espontánea ovación obligándosele a salir repetidas veces a la escena, donde le fueron arrojados desde algunos palcos varias palomas y numerosas coronas de laurel entre frenéticos aplausos y otras entusiastas manifestaciones de la concurrencia.

La comedia en un acto del señor Llanas, *Danys y perjudicis*, representada a continuación, es una sencilla y delicada nota del natural que abunda en chistes de buen gusto y sobre todo en rasgos y observaciones precisos y oportunos que hicieron la delicia de los concurrentes. El señor Llanas se vió obligado a salir al palco escénico a recibir las muestras de cariño y entusiasmo con que los concurrentes quisieron premiarle por el feliz rato que les hizo pasar. ¡Lástima que ese rato fuera tan breve!

Despues de la función fueron obsequiados autores é interpretes con un *lunch* preparado por algunos socios del «Círculo Español» en el local de aquella sociedad. Al destaparse el *Champagne* el señor Soler se levantó a dar las gracias al Círculo por los obsequios que le dispensaba y a los interpretes de las obras por el acierto con que habian desempeñado su cometido. Contestole en frases oportunas el presidente de aquella sociedad, D. Rafael Olier, sintiendo que la premura del tiempo no hubiese permitido que los obsequios y muestras de aprecio que se tributaba a los huéspedes no estuvieran a la altura que se merecian. Usó luego de la palabra D. Juan Roig y Ballesta para saludar a los laureados dramaturgos de la escena catalana y a los simpáticos actores que se

festejaba, hablando luego en igual sentido varios comensales por el orden siguiente: D. Laurano Figuerola, D. Indalecio Castells, D. Buenaventura Casas, D. Antonio Vidiella, D. Francisco de A. Colom, D. Juan Cartañá, D. Anselmo Rosselló, D. Blas Güell y D. Jacinto Segú. Asimismo usaron de la palabra emitiendo conceptos de gratitud, los actores señores Coello (D. Joaquin), Coello (D. Rómulo), Tressols, Cervantes y Rodó y el señor Madrano, en nombre de su esposa D.ª Rosita Mora.

El señor Llanas recitó un chispeante y festivo monólogo, abundante en chistes y rasgos cómicos del mejor gusto.

La señora Mora recitó asimismo otro monólogo, con el gusto y distinción que le son peculiares y que le valieron elogios de todos los comensales y en especial de los señores Soler y Llanas.

La noche transcurrió en medio del mayor regocijo reinando entre los comensales la más franca cordialidad. Los señores Soler y Llanas dieron amenudo prueba de su inagotable ingenio con sus chistes, ocurrencias y oportunidades. Vamos a citar una del señor Llanas.

Todos aplaudian el patriotismo que habia inspirado el brindis del teniente de la guardia civil señor Roselló. Se levanta el señor Llanas y dice:

Señores: Propongo un voto de gracias a D. Emilio Castelar porque ya en otra época habia previsto que lo que hace falta en España es mucha caballería, mucha artillería y sobre todo mucha guardia civil.

Esta oportunidad fué coronada de la mas espontánea salva de aplausos.

El día siguiente fueron obsequiados los señores Llanas y Coello, únicos que pudieron permanecer un día mas en esta, en la casa-torre de una distinguida familia de esta ciudad, donde entre varios amigos se dejó deslizar alegremente el día que amenizó con su chispeante conversación el señor Llanas.

Nuestra enhorabona a todos. Y... hasta otra.

ELECTORALS

El diumenge dia 16 del proper Febrer hi haurà eleccions a Corts. El Govern així va decidir-ho el passat dimarts al disoldre les Corts, abans que aquestes es reunissin a conseqüència de l'actitut que sens dubte hauria adoptat la Diputació Permanent de les Corts davant la denúncia sobre el procedir anticonstitucional del Govern que feren nombrosos diputats.

A ningú escaparà la gravetat i trascendència que enclouen les properes eleccions, que tindran lloc d'aquí cinc setmanes.

En elles es pot ben dir que ha de decidir-se la sort d'Espanya i de Catalunya. Això no podriem glosar-ho amb millors paraules que les que reproduïm seguidament d'un prestigiós diari:

«No se trata de una pugna pacífica entre partidos, que haya de dar ventura y predominio a determinada fracción sobre las demás. No se disputa una hegemonía política dentro de un régimen y con cauces iguales e inmutables. Se va a dirimir la gran contienda, la definitiva batalla. Ser o no ser. Este es el signo de la lucha electoral próxima. España se va a jugar en unas horas su posición de país